

Албатта, сизга ваъда қилинган жой ҳавздир |
Фикҳ дарслари (281-дарс)

19:00 / 09 май 704

هُلِّلَا يَضْرَسُ أَبَعِ نُبَا نَع
هُلِّلَا لُؤْسَر رَمَأ : لَأَق أُمُهُ نَع
مَلَسَوِ هَيْلَعُ هَلَلَا يَلَص
مُهُنَع عَزْنِي نَأِ دُحَأ يَلِتَقِب
أُونَفُ دِي نَأُ دُولُ جَلَأُ دِي دَحَلَا
وَبَأُ هَأُور : مِهِبَأِي تَو مِهِئَأَمِ دِب
: هَجَأَمُ نُبَأُ دَوَاد

Ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Уҳудда қатл бўлганлардан темир ва тери ечиб олиниб, қонлари ва кийимлари ила дафн қилинишларига амр қилдилар».

Имом Абу Довуд ва Ибн Можа ривоят қилишган.

Уни ювилмайди ва жаноза намози ўқилади. Уни қони билан дафн қилинади.

لَا أَقُوهُ نَعُهُ لَلَا يَضَرُّ رَبَّاجُ نَعُهُ
هُ لَلَا يَلَّصُّ يَبِّن لَانَا ك
نِيَبُ غَمَجِي مَلَسَوِ هِيَلَع
يَفِي دُحَا يَلْتَقُ نَمِ نِيَلُجُّ رَلَا
مُ هِيَا» : لُوقِي مُث ، دِحَاوِ بُوْت
أَذِف ، «نَأْرُقُل لَأَذَخَا رَثُ كَأ
هُ مَدَقِ أَمِ هِدَحَا يَلِ إِي هَل رِي شَأ
دِي هَش أَنَا» : لَأَقَو ، دُحَل لَلَا يَفِي
«هُ مَأِي قُل لَأ مَوِي عَالُ وَهُ يَلَع
، مِ هِيَأْمِد يَفِي مِ هِنُ فَدِب رَمَأُو

لَصِي مَلَو ، اُولَسَّ عِي مَلَو
اَلْاِةَسْمَخْلَا هَاوَر . مَهِيَلَع
اَمَلَسُم .

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Уҳудда қатл бўлганлардан икки кишини бир кийимга жамлар эдилар. Сўнгра:

«Икковларидан қайси бири Қуръонни кўп билади?» дер эдилар. Улардан бирига ишора қилинса, ўшани лаҳадга олдин қўяр эдилар. Ул зот:

«Буларга қиёмат куни мен гувоҳман», дедилар. Уларни қонлари билан дафн қилишга амр қилдилар. Ювилмадилар ҳам, уларга намоз ҳам ўқилмади».

Бешовларидан фақат Муслим ривоят қилмаган.

Абу Ҳанифа раҳматуллоҳи алайҳи эса: «Шаҳидга намоз ўқилади, чунки бошқа ҳадисда Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васалламнинг Уҳуд шаҳидларига намоз ўқиганлари ҳам ривоят қилинган», дейдилар.

يَضْرِمُ اعْنَبَ نَبَّةٍ قُعْنَعٍ
لُؤْسَرِ يَلَّصِ : لَأَقُ هُنَّعُ هَلَلَا
هَيَلَعُ هَلَلَا يَلَّصِ هَلَلَا
دَعَبِ دُحْأَ يَلَّتَقِ يَلَعِ مَلَسَو

عَدُوْمُكَ نِيْنَسِيْنَامَث
عَلَطٌ مَثٍ ، تَأُوْمُ أَلِوِءِ أَيِّ حِ أَلِ
نِيْبِيْنِيْنِ « : لَأَقْفَرَبُنْمُ لَأ
مُكِّيْلَعِ أَنْ أُو ، طَرْفُ مُكِّيْدِيَأُ
ضَوْحُ لَأُ مُكْدِعُومٌ نِيْنِوِ ، دِيْهَشِ
يِمَاقِمُ نِمِهِيْلِ رُظْنِ أَلِ يِنِيْنِوِ
يَشْخَأُ تَسَلِ يِنِيْنِوِ ، آذِه
يِنِكَلِوِ ، أُوْلِكِرِشْتُ نَأُ مُكِّيْلَعِ
نَأُ أَيِنْدِلَأُ مُكِّيْلَعِ يَشْخَأُ
يِرَاحُ بَلَأُ هَأَوِرِ . « هُوَسَفِ أَنْتِ

Уқба ибн Омир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Уҳудда қатл бўлганларга саккиз йилдан сўнг намоз ўқидилар. Худди тириклар ва ўликлар билан видолашгандек бўлдилар. Сўнгра минбарга чиқдилар ва:

«Албатта, мен сизларнинг олдингиздаги фаратингизман. Мен сизнинг устингиздаги гувоҳингизман.

Албатта, сизга ваъда қилинган жой ҳавздир.

Албатта, мен унга мана шу мақомидан назар солиб турибман.

Албатта, мен сизларнинг мушрик бўлишингиздан қўрқмайман.

Лекин мен сизларнинг дунёга берилишингиздан ва уни талашишингиздан қўрқаман», дедилар».

Бухорий ривоят қилган.

نَعُّيْ قَهَيْبُ لَأَوْ مَكَّاحُ لَأَيَّوْر
أَمْ هَنْعُ هَلْ لَأَيَّضَرِ سَأَبَعِ نُبَا
يَلَّصِ هَلْ لَأَلُوسَرِ رَمَأُ لَأَق
ةَزْمَحِبَ مَلَّسَوِ هَيْلَعُ هَلْ لَأ
مُثِةَ لَبِقُلْ لَأَيَّيْ هَفِ دُحْ أَمْوَي
هَيْلِ لَأَعْمُجُ مُثِةَ، أَعْبَسَ رَبَّكَ
هَيْلَعِ يَلَّصِ يَّتَحُ أَدَهْ شَلْ لَأ
ةَ أَلَّصِ نَيَّغِبَسِ

Ҳоким ва Байҳақий Ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қиладилар:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Уҳуд куни Ҳамза ҳақида амр қилдилар. Уни қибла томонга қўйилди. Ул зот етти такбир айтдилар. Кейин унга шаҳидлар жамланди. Ҳаттоки Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам унга етмишта намоз ўқидилар».

Кимни мисрда ўлдирилган ҳолда топилса ва унинг қотили билинмаса, ювилади.

Чунки бу ҳолатда ўликнинг эгаларига хун тўланади.

Ёки биров жароҳатланганидан кейин ҳаётдан баҳраманд бўлса: ухласа, таом еса, ичса, даволанса, чодирнинг ичига олинса, маърака майдонидан тирик ҳолда олиб чиқилса, эс-ҳуши жойида бўлган ҳолда тўлиқ бир намоз вақтича қолса ёки васият қилса, уларни ювилади ва намоз ўқилади.

Саъд ибн Муъоз розияллоҳу анҳуга Хандақ урушида камон ўқи тегиб жароҳатланганида ва кейин масжидда вафот этганида, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам у кишини ювиб, жаноза ўқиганлар.

Мазкур ҳолатда ўлганларга шаҳиднинг савоби бўлади.

Фасод ишлар, боғийлик ва йўлтўсарлик қилганининг жазоси учун қатл қилинганлар ювилади, аммо жаноза ўқилмайди.

Ҳазрати Али розияллоҳу анҳунинг Наҳравон аҳлига жаноза ўқимаганлари бунга далилдир. Улар жинойтчи бўлганлари учун шу тарзда хорланади ва бошқалар ибрат олишлари йўлга қўйилади.

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2022 йил 5 октябрдаги 03-07/7013-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.